

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา **ว๒๓๑๐๒** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

หน่วยที่ ๑ วรรณคดีพิจารณา

เรื่อง สัณทิตยนิพนธ์ (๒)

ครูผู้สอน ครูมานิตา สาทิตย์

สื่อสาร งานพิจารณา (๒)

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. ระบุองค์ประกอบสำคัญของบทวิจารณ์วรรณคดีได้ครบถ้วน
๒. เขียนวิจารณ์บทละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก ได้อย่างมีเหตุผล
๓. ใช้ภาษาในการวิจารณ์ได้อย่างสุภาพ เหมาะสม

กิจกรรมสำรวจความรู้ “อ่านงานเขา พัฒนางานเรา”

ภาพสะท้อนอำนาจในสิ่งโดนออกดอก

โชติกา แอนโก

เมื่อพูดถึง ‘อำนาจ’ นักสังคมวิทยานิยามอำนาจว่า เป็นความสามารถในการกำหนดให้ผู้อื่นเป็นหรือกระทำตามความต้องการของตนเอง แม้ว่าผู้อื่นจะขัดขืนก็ตาม อำนาจอาจไม่จำเป็นต้องเป็นแค่การบีบบังคับด้วยกำลังเพราะอำนาจมีหลายรูปแบบ อำนาจจะมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า อิทธิพล ในที่นี้เราสามารถนิยามอำนาจว่า เป็นความสามารถฝ่ายเดียว การใช้อำนาจดูเหมือนจะเกิดขึ้นกับมนุษย์หรือสัตว์ในป่าที่เป็นสิ่งมีชีวิตที่ต้องอยู่ร่วมกันในสังคมหรือเป็นกลุ่ม หากอำนาจไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชนหรือกลุ่มผู้ส่งตัวอื่นๆ ก็อาจเกิดการต่อต้านได้ แต่ถ้าหากผู้ใดไร้แรงต่อต้านก็ต้องจำนนยอมผู้มีอำนาจเหนือกว่าแบบนี้ไปตลอด

เรื่องสั้น “สิ่งโดนออกดอก” ของจิตนันท์ เหลืองเพียรสมุท เป็นเรื่องสั้นแนวภาพสะท้อนของสังคม ที่ผู้เขียนใช้กลวิธีการเล่าผ่านการเปรียบเทียบและภาพสะท้อนของคนดี คนไม่ดี และคนนอกคอก คนนอกคอกในที่นี้หมายความว่าผู้คนที่มีความคิดต่างจากผู้อื่นอาจเป็นคนดีหรือไม่ดีก็ได้ เรื่องสั้นเล่มนี้มีทั้งหมด 9 เรื่องที่นำเสนอภาพสะท้อนทั้งทางด้านอำนาจ สังคม อารมณ์ และจิตใจ

จิตนันท์ นำเสนอเรื่องราวด้วยการยกภาพสะท้อนขึ้นมา “สิ่งที่คุณเห็นอาจดูพิสดารพิลึกคล้ายชะงูมองผ่านประตุมิติไปยังดินแดนพิศวงแต่ความจริงแล้วคุณเพียงแต่ยืนอยู่ตรงหน้ากระจกและสิ่งอันพิสดาร สวยงาม คดโกง หรือขมขื่นที่คุณได้เห็นทั้งหมดทั้งมวลนั้นก็ไม่ใช่อะไรอื่น มันเป็นเพียงภาพสะท้อนของโลกที่คุณอยู่ มันเป็นภาพสะท้อน-บิดร่างไปจากภาพจริงเล็กน้อยแต่สาระสำคัญอย่างครบถ้วน คุณจะเห็นสังคมและประเทศของคุณในกระจกดูคล้ายบิดเบี้ยวเหมือนมายาฝัน” ในที่นี้จะกล่าวถึงตอนที่มีการใช้อำนาจ มีการใช้อำนาจทั้งหมด 3 ประเภทด้วยกัน

ตัวอย่าง

งานวิจารณ์

ชื่อบทความ : ภาพสะท้อนอำนาจในสิ่งโตนอกคอก

ผู้วิจารณ์ : โชติกา แอนโก

การประกวด : บทความวิจารณ์ระดับมัธยมศึกษา ปี ๒๕๖๔

ตัวอย่าง

งานวิจารณ์

เมื่อพูดถึง ‘อำนาจ’ นักสังคมวิทยานิยามอำนาจว่า เป็นความสามารถในการกำหนดให้ผู้อื่นเป็นหรือกระทำตามความต้องการของตนเอง แม้ว่าผู้อื่นจะขัดขึ้นก็ตาม อำนาจอาจไม่จำเป็นจะต้องเป็นแค่การบีบบังคับด้วยกำลังเพราะอำนาจมีหลายรูปแบบ อำนาจจะมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า อิทธิพล ในที่นี้เราสามารถนิยามอำนาจว่า เป็นความสามารถฝ่ายเดียว การใช้อำนาจดูเหมือนจะเกิดขึ้นกับมนุษย์หรือสัตว์ในป่าที่เป็นสิ่งมีชีวิตที่ต้องอยู่รวมกันในสังคมหรือเป็นกลุ่ม หากอำนาจไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชน หรือกลุ่มฝูงสัตว์ตัวอื่น ๆ ก็อาจเกิดการต่อต้านได้ แต่ถ้าหากผู้ใดไร้แรงต่อต้านก็ต้องจำนนยอมผู้มีอำนาจเหนือกว่าแบบนี้ไปตลอด

ตัวอย่าง

งานวิจารณ์

เรื่องสั้น “สิงโตนอกคอก” ของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท เป็นเรื่องสั้นแนวภาพสะท้อน
ของสังคม ที่ผู้เขียนใช้กลวิธีการเล่าผ่านการเปรียบเทียบและภาพสะท้อนของคนดี คนไม่ดี และ
คนนอกคอก คนนอกคอกในที่นี้หมายความว่าผู้คนที่มีความคิดต่างจากผู้อื่นอาจเป็นคนดีหรือ
ไม่ดีก็ได้ เรื่องสั้นเล่มนี้มีทั้งหมด ๙ เรื่องที่นำเสนอภาพสะท้อนทั้งทางด้านอำนาจ สังคม อารมณ์
และจิตใจ

ตัวอย่าง

งานวิจารณ์

จิตานันท์ นำเสนอเรื่องราวด้วยการยกภาพสะท้อนขึ้นมา “สิ่งที่คุณเห็นอาจดูพิสดาร
พันลึกคล้ายชะงมอมองผ่านประตุมิติไปยังดินแดนพิศวงแต่ความจริงแล้วคุณเพียงแต่ยืนอยู่
ตรงหน้ากระจกและสิ่งอันพิสดาร สวยงาม คดโกง หรือขมขื่นที่คุณได้เห็นทั้งหมดทั้งมวลนั้น
ก็ไม่ใช่อะไรอื่น มันเป็นเพียงภาพสะท้อนของโลกที่คุณอยู่ มันเป็นภาพสะท้อน-บิตร่างไป
จากภาพจริงเล็กน้อยแต่สาระสำคัญอย่างครบถ้วน คุณจะเห็นสังคมและประเทศของคุณ
ในกระจกดูคล้ายบิดเบี้ยวเหมือนมายาฝัน” ในที่นี้จะกล่าวถึงตอนที่มีการใช้อำนาจ มีการใช้
อำนาจทั้งหมด ๓ ประเภทด้วยกัน

ตัวอย่าง

งานวิจารณ์

อำนาจในการปกครองลูกเมือง

จะขอยกตัวอย่างเรื่อง “จะขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว” ในเรื่อง มอเดรีตมีอำนาจที่จะปกครองลูกเมืองและปกป้องลูกเมือง ทุกคนรู้ว่า ฤดูหนาวครั้งนี้มันโหดเหี้ยมเพียงใดแต่มอเดรีตมีอำนาจในการตัดสินใจว่าควรทำอะไรต่อไปเพราะมอเดรีตเป็นเจ้าเมืองจึงไม่มีใครสามารถขัดขึ้นได้ และดูเหมือนว่าทุกคนจะเห็นด้วยที่ควรเผาหนังสือเพื่อแลกกับความอุ่นที่ทำให้ทุกคนยังมีชีวิตรอด แต่ในตอนท้ายทุกคนกลับต่อว่ามอเดรีต มอเดรีตจึงตัดสินใจแก้ปัญหาเรื่องที่เกิดขึ้นด้วยการบอกให้ลูกเมืองสั่งสอนลูกหลานรุ่นต่อไป ไม่ให้รู้หนังสือเพราะจะได้ไม่เกิดผลกระทบในภายหลัง เรื่องนี้ผู้เขียนต้องการสื่อให้เห็นถึงอำนาจของเจ้าเมืองที่มีอำนาจตัดสินใจทุกอย่างและอาจจะสื่อให้เห็นภาพทางด้านการศึกษาที่ทุกคนเริ่มไม่เห็นค่ากับมัน

ตัวอย่าง

งานวิจารณ์

อำนาจที่คนดีมีสิทธิ์ฆ่าคนเลว

ข้อนี้จะขอยกเรื่อง “ในโลกที่ทุกคนอยากเป็นคนดี” มนุษย์ทุกคนบนโลกนี้เกิดมาพร้อมไฟคนละ ๑ ใบ ด้านหลังไฟจะเป็นลายตารางสีขาวสลับดำประทับตรารัฐบาลโลก ส่วนด้านหน้าของไฟนั้นในตอนแรกจะเป็นสีขาวหมดจด ไร้ลวดลายใด ๆ แต่เมื่อใดก็ตามที่คน ๆ นั้นทำสิ่งที่สังคมตัดสินว่าผิด ไฟจะกลายเป็นสีดำและคนคนนั้นก็จะกลายเป็นคนเลวของสังคม เมื่อนั้นบรรดาคนดีของสังคมที่ครอบครองไฟสีขาวก็จะมีสิทธิ์สังหารคนเลวได้โดยไม่ผิดกฎหมาย(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, ๒๕๖๐: ๓๙) เรื่องนี้ผู้เขียนต้องการสื่อถึงอำนาจที่คนดีมีสิทธิ์ฆ่าคนเลวแต่ไร้ซึ่งความยุติธรรม ไม่มีการซักถามเหตุผลก่อนจะฆ่าแล้วคนดีที่ฆ่าคนเลวไม่ผิดฉะนั้นหรือมองย้อนกลับมาที่สังคมปัจจุบัน อาจมีคนประเภทนี้อยู่หลายคนบนโลก สุดท้ายแล้วไม่ว่าจะคนดีหรือคนเลวทุกคนล้วนรู้อยู่แกล้งใจอยู่ที่จิตใต้สำนึก

ตัวอย่าง

งานวิจารณ์

อำนาจเผด็จการประหารبيبบังคับ ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ กดขี่ข่มเหงผู้ที่อยู่เหนือกว่ามีสิทธิ์ทำร้ายรังแกผู้ที่ไร้ทางสู้

ในข้อนี้จะขอยกตัวอย่างเรื่อง “สิงโตนอกคอก” มนุษย์ที่มีดวงตาตรงกลางเป็นสีขาแทนสีดำ เกิดขึ้นครั้งแรกบนโลกเมื่อ ๓๐๐ ปีก่อน เนื่องจากการกลายพันธุ์ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา มนุษย์เผ่าตาขาว มีสถานะด้อยกว่าเผ่าตาดำที่มีอยู่ก่อนมาตลอด พวกเขาอยู่ร่วมกันในสังคมแต่ว่าคนตาขาวมักจะถูก กีดกันหรือไม่ก็รังแก นอกจากนี้ยังได้รับสิทธิต่าง ๆ ในสังคมน้อยกว่าคนตาดำด้วย และคนตาดำก็ไล่ฆ่า คนตาขาว(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, ๒๕๖๐: ๒๐๐) ในเรื่องนี้ผู้เขียนสื่อถึงอำนาจที่ผู้อยู่เหนือกว่า มีสิทธิ์ที่จะกระทำหรือรังแกผู้ที่ด้อยกว่าและไร้ทางสู้ โดยนำนิทานเรื่องสิงโตนอกคอกมาเชื่อมโยง

ตัวอย่าง

งานวิจารณ์

คุณครูได้เล่าเรื่องสิงโตนอกคอกให้เด็ก ๆ ฟัง อยู่มาวันหนึ่ง ผึ้งสิงโตประชุมกันว่า ถึงเวลาแล้วที่สิงโตหนุ่มแต่ละตัวในฝูงจะผ่านพิธีเพื่อเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ พิธีที่ว่าคือให้ออกไปล่าสัตว์กลับมาคนละ ๑ ตัว สิงโตหนุ่มออกเดินทางไปกับเพื่อน ๆ จนกระทั่งมาถึงทุ่งหญ้าเลี้ยงแกะแห่งเดิม ขณะที่เจ้าสิงโตหัวนี้มาถึงแกะตัวที่ตนอยากเป็นเพื่อนด้วยตัวนั้น เพื่อนของมันก็กล่าวขึ้นว่า “เราล่าแกะกลับไปทีฝูงกันเถอะ” สิงโตหนุ่มพยายามเอ่ยห้ามแต่เพื่อน ๆ ก็บอกว่าสิงโตหนุ่มขี่ลาดตาขาว สิงโตหนุ่มจึงย่องเข้าไปใกล้แกะตัวหนึ่งซึ่งอยู่ห่างจากแกะตัวอื่น ๆ และกระโดดผลุงเดียวเข้าตะครุบมัน เจ้าแกะพยายามดิ้นหนี แต่สิงโตเอาตัวไปกัดเข้าที่คอหอยของมันทีเดียวถึงแก่ความตาย ก่อนที่เจ้าแกะจะขาดใจตาย มันเอ่ยออกมาเบา ๆ ว่า “เห็นไหมท่านสิงโตเพราะอย่างนี้ไง วันนั้นฉันถึงไม่ยอมเป็นเพื่อนกับท่าน” (จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทฺร, ๒๕๖๐:๒๐๖)

ตัวอย่าง

งานวิจารณ์

ความจริงแล้วนิทานต้องจบด้วยการที่สิงโตผู้มีอำนาจฆ่าแกะตายและกินเนื้อของมันแต่ไม่
ครูก่อว่าต่อไปว่าสิงโตหนุ่มจึงยอมเข้าไปใกล้แกะตัวหนึ่งซึ่งอยู่ห่างจากแกะตัวอื่น ๆ และกระโดด
ผลุงเดียวเข้าตะครุบมัน เจ้าแกะพยายามดิ้นหนีและพูดว่า “เห็นไหมท่านสิงโต เพราะอย่างนี้ไง วันนั้น
ฉันถึงไม่ยอมเป็นเพื่อนกับท่าน” เจ้าสิงโตจึงได้รู้ว่าแกะตัวนั้นคือแกะตัวเดียวกับที่มันอยากเป็นเพื่อน
ด้วยนั่นเอง รู้ดังนั้นมันจึงปล่อยเจ้าแกะ แต่แกะน้อยนั้นบาดเจ็บไม่อาจลุกวิ่งหนีไปได้ สิงโตตัวอื่น ๆ
ก้าวเข้ามาหมายจะร่วมชิมเนื้อของแกะ แต่สิงโตหนุ่มตัวนั้นกลับยืนขวางทางเพื่อนไว้ เพื่อน ๆ สิงโต
เห็นดังนั้นจึงส่ายหน้าให้ความไม่ได้เรื่องของเจ้าสิงโต สิงโตคาบลูกแกะกลับไปอยู่ร่วมกับแกะตัวอื่น
ในฝูงเพื่อรอให้คนเลี้ยงแกะมาพบและพาไปรักษา มันสัญญาว่าจะมาพบลูกแกะอีกครั้งก่อนจะเดิน
กลับเข้าไป (จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, ๒๕๖๐: ๒๑๐)

ตัวอย่าง

งานวิจารณ์

การจบของเรื่องสั้น “สิงโตนอกคอก” ควรจะเป็นการที่ผู้มีอำนาจเป็นผู้ชนะและชมผู้ไม่มีทางสู้สำเร็จ แต่ผู้เขียนกลับจบแบบหักมุม ด้วยการให้ตัวละครที่เป็นผู้มีอำนาจสงบสงครามเอง เมื่อใดที่ผู้มีอำนาจหยุดการกระทำรุนแรงของตน เมื่อนั้นทุกอย่างก็จะสงบลงและอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข และอำนาจที่ได้กล่าวมาทั้ง ๓ ประเภtnี้ล้วนเป็นอำนาจที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ผู้ด้อยกว่าไม่มีทางเอาชนะได้เลยเพราะผู้ที่มีสิทธิมากกว่าชมผู้ที่ด้อยกว่าให้ต่ำลง ทำเหมือนผู้ด้อยกว่านั้นไร้จิตใจ สิ่งเหล่านี้มีอยู่ทั่วไปในสังคมปัจจุบัน อยู่ที่ว่าผู้ที่มีอำนาจจะใช้อำนาจของตนเองชมผู้อื่นหรือเปล่า

การเขียนวิจารณ์

เป็นการอ่านเพื่อประเมินค่า ให้เห็นข้อดี ข้อเสีย
ของวรรณคดีอย่างตรงไปตรงมา โดยพิจารณาจุดเด่นที่เป็น
ข้อดีของวรรณคดีก่อน แล้วจึงพิจารณาถึงข้อเสียการเขียน
บทวิจารณ์

การเขียนวิจารณ์

เนื้อหาสามารถวิจารณ์ได้ ๒ แบบ คือ

๑) การวิจารณ์เฉพาะเรื่อง คือการเลือกองค์ประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของเรื่องมาวิเคราะห์วิจารณ์

๒) การวิจารณ์เฉพาะประเด็น คือการกำหนดประเด็นที่สนใจเป็นตัวตั้งแล้ววิจารณ์เฉพาะประเด็นนั้น โดยนำวรรณคดีหรือวรรณกรรมอื่นมาเปรียบเทียบ

องค์ประกอบการเขียนบทวิจารณ์

บทนำ
เนื้อหา
บทสรุป

องค์ประกอบการเขียนบทวิจารณ์

บทนำ

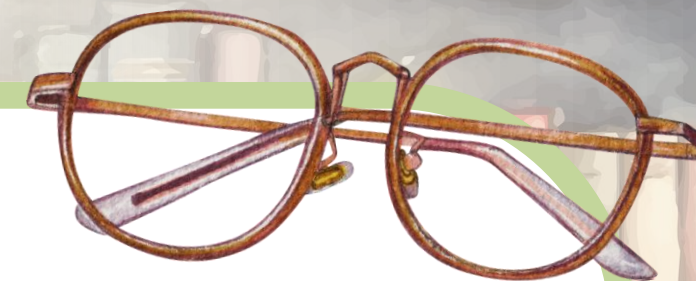
เป็นการเขียนเกริ่นนำเรื่อง ควรกระตุ้นความสนใจ
โดยการเสนอแนวคิดจากเรื่อง หรือความเป็นมา
ของวรรณคดีเรื่องนั้น

องค์ประกอบการเขียนบทวิจารณ์

เนื้อเรื่อง

เป็นส่วนสำคัญที่สุด ควรยกจุดเด่นมาอธิบาย
ยกตัวอย่างโดยละเอียด สามารถเขียนประเด็นอื่น
ที่อยากเสริมเพิ่มเติมพอสังเขป

องค์ประกอบการเขียนบทวิจารณ์

บทสรุป

มักเป็นส่วนประเมินค่า และแสดงความคิดเห็นภาพรวม
ของงานเขียน โดยนำเสนอข้อดีก่อนข้อเสียหรือสิ่งที่รู้สึก
ไม่ชอบ พร้อมเสนอแนวทางพัฒนางานเขียนให้ดีขึ้น
รวมถึงประโยชน์หรือข้อคิดที่มีต่อผู้อ่าน

๕ ขั้นตอนการเขียนบทวิจารณ์

ขั้นคิด : เลือกประเด็น วางแผนการเขียน

ขั้นเขียน : เขียนอธิบายรายละเอียด ควรเขียนเนื้อหา
ก่อนตั้งชื่อ

ขั้นทบทวน : อ่านทบทวนเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
ทั้งอักขรวิธีและเนื้อหา

ตัวอย่างบทวิจารณ์บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

บทนำ : บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกเป็นวรรณคดีในบทเรียน
มีคุณค่าเหนือกาลเวลา

เนื้อเรื่อง : การดำเนินเรื่องด้วยบทสนทนาเรียบง่ายแต่สนุก

บทสรุป : โครงเรื่อง ภาษา ทำให้อ่านได้ทุกวัย และข้อคิดร่วมสมัย
จึงทำให้เป็นวรรณคดีที่ทรงคุณค่าเหนือกาลเวลา

ตัวอย่าง บทวิจารณ์บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

บทนำ : บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูกเป็นวรรณคดีในบทเรียน มีคุณค่าเหนือกาลเวลา

บทละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นงานเขียนที่ใช้เพื่อความบันเทิง แต่กลับมีคุณค่าเหนือกาลเวลา เพราะการดำเนินเรื่องด้วยบทพูดที่นำเสนอความต้องการภายในจิตใจสำนึกของมนุษย์ที่ต้องต่อสู้กับความถูกต้องและความเหมาะสมตามกรอบแห่งค่านิยมที่สังคมกำหนด ทำให้ “ความเห็นแก่ตัว” กลายเป็น “ความเห็นแก่ลูก”

ตัวอย่างบทวิจารณ์บทละครพูดเรื่องเงื่อนงำลูก

เนื้อเรื่อง : การดำเนินเรื่องด้วยบทสนทนาเรียบง่ายแต่สนุก

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงผูกเรื่องอย่างรัดกุม และใช้บทสนทนาดำเนินเรื่องให้เห็นพฤติกรรมและการกระทำของตัวละคร ที่ค่อย ๆ เผยปมปัญหามาตั้งแต่ต้น จนมาถึงจุดสูงสุดของเรื่อง แล้วทรงหักมุมด้วยการที่ตัวละครยอมรับเหตุผลและยอมแพ้ “ความดีของลูก” ทำให้เรื่องราวจบลงอย่างสงบสุข แต่ทั้งความรู้สึกเห็นใจนายล่าในตอนท้าย จะเห็นได้ว่าการดำเนินเรื่องที่เพิ่มระดับอารมณ์ขึ้นจนถึงขีดสุดและคลี่คลายลง ทำให้ผู้อ่านผูกพันกับตัวละคร

ตัวอย่างบทวิจารณ์บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก

บทสรุป : โครงเรื่อง ภาษา ทำให้อ่านได้ทุกวัย และข้อคิดร่วมสมัย
จึงทำให้เป็นวรรณคดีที่ทรงคุณค่าเหนือกาลเวลา

บทละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก มีความสนุกและสามารถเข้าถึงผู้อ่านได้ทุกวัย
 อีกทั้งพระองค์ทรงใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย มีสำนวนคมคายจึงทำให้อ่านเข้าใจง่าย
 และกลายเป็นวรรณคดีที่ทรงคุณค่าเหนือกาลเวลามาจนถึงปัจจุบัน

ชื่อเรื่อง

“บทละครพูด”
วรรณคดีที่ทรงคุณค่าเหนือกาลเวลา

กิจกรรม

สื่อสาร
งานพิจารณา

คำชี้แจง

๑) นักเรียนแต่ละคนเลือกประเด็นการวิจารณ์

๑ ประเด็นตามความสนใจ

๒) นักเรียนเขียนบทวิจารณ์ พร้อมตั้งชื่อ

บทความ ได้อย่างเหมาะสม

งานมอบหมาย

ให้นักเรียนทบทวนงานเขียน พัฒนางานเขียน
ให้สมบูรณ์ และนำงานวิจารณ์มาเพื่อศึกษา
การประเมินค่างานเขียนในชั่วโมงถัดไป

กิจกรรม

สื่อสาร
งานพิจารณา

เทคนิค

เทคนิค

น. ศิลปะหรือกลวิธีเฉพาะ
วิชานั้น ๆ.

บทเรียนครั้งต่อไป

สื่อสารงานพิจารณา (๓)

ดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.dltv.ac.th

สิ่งที่ต้องเตรียม

๑. หนังสือเรียนวรรณคดีไทย ม.๓

๒. สมุดภาษาไทย

๓. ใบงาน

ดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.dltv.ac.th